Iz knjige "SVJEDOČANSTVO GLORIE POLO"

...

"Ne reci lažna svjedočanstva

A sada ću vam nešto iznijeti o temi: Ne reci lažna svjedočanstva protiv bližnjega i ne laži. Pri tome sam ja zacijelo postala stručnjak. Jeste li to svi čuli ?!? Jer je đavao postao moj otac.

Jer svatko od nas ima svojega OCA, ili je to BOG OTAC ili je Sotona, koji BOGU osporava očinstvo.

Ako je BOG LJUBAV, a ja sam puna mržnje, tko je tada moj otac?

To nije teško odgovoriti i lako se razumije. Ako mi BOG uvijek iznova propovijeda pomirenje i oproštenje, ako me ON poziva na to da ljubim svoje neprijatelje i one koji mi zlo nanose – a ja imam u glavi samo osvetu i mislim na GESLO:„Zub za zub“; a to je nekada bio moj svijet i moje gledanje?

Dobro, tko je tada moj otac? I još uz to: ON, naš GOSPODIN BOG, jest sama ISTINA a sotona je knez laži.

Tko je onda bio moj otac? Vi već to znate. Ja mogu to okretati kako hoću. Rezultat je uvijek: Da sam ja sama izabrala đavla za oca u svojem životu.

I kažem vam da nema nikakvih dijeljenja laži u kategorije. Nema laži – niti ružičastih, niti tamnožutih ili zelenih kao trava. Svaka laž je jedna laž. I baš ne postoje navedene obojene laži,

ne postoji niti laž-U NEVOLJI, ili laž-UDVARANJA ili laž-IZ SAMILOSTI ili laž-MILOSRĐA ili laž SUOSJEĆANJA i još mnoge druge vrsti, koje su lukavi ljudi pod utjecajem đavla izmislili kao ispriku.

Svaka laž je jedna LAŽ. A đavao je otac svih laži, lažac od početka.

Laži koje sam ja učinila svojim jezikom bile su tako strašne, jednostavno grozne. Ja sam mogla vidjeti da sam time dobila najveći broj bodova.

U svakoj prigodi kao na primjer pri ogovaranju, što bih iznijela u svijet, kada sam druge ismijavala ili kada sam lakomisleno izmislila za nekog čovjeka neki nadimak, i tada ga svima pričala i pri tome se svaki put na grubi način veselila, kako sam teško i kolike time ranila, mučila, izložila smijehu i oklevetala. I sve sam to nanijela svojim bližnjima.

Ne možete si zamisliti kako jedan takav nadimak može nekoga raniti. On time može dobiti osjećaje manje vrijednosti, koji ga prate čitav život i uvijek iznova uzrokuju bolove. Na primjer jedna prijateljica koja je bila nešto više debeljuškasta, ja sam jednostavno nazvala „debela“ ili „masna kugla“. Ona se nije mogla osloboditi tog nadimka i uvijek je ostala „masna kugla“. To ju je progonilo, što je naravno utjecalo i na njezin obim tijela. Ona stoga često nije uzeta u društvo ili ne bi bila pozvana.

I tako vidite kako riječi također mogu za sobom vući određene čine – i na kraju dolazi iz toga čitav niz zločina.

Sve samo otrovni plod jedne lakomislene javno izrečene riječi."

...